

Δανιήλ. Δέν ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ κ. Σάθα Στοιχεῖα φυσικῆς ἐκ νεωτέρων συνερανισθέντα ὑπὸ Νικηφόρου Θεοτόκου. Ἐν Λειψίᾳ 1766. Τόμοι 2.

Ἐν σελίδι 585 λέγει ὅτι τὸ σύνταγμα Θεολογίας καὶ ἡ ἐρμηνεία τοῦ Ψαλτηρίου τοῦ Ἀνθίμου ἐξεδόθησαν ἐν Βιέννῃ· ἐν δὲ σελίδι 586 λέγει ὅτι ἐξεδόθησαν ἐν Λειψίᾳ. Ποῖον τῶν δύο νὰ παραδεχθῶμεν;

σελ. 586. Ἐνταῦθα λέγει ὁ κ. Σάθας ὅτι Μακάριος ὁ Νοταρᾶς ἐγεννήθη ἐν Κορίνθῳ τῷ 1751, καὶ ὅτι, ἀφοῦ ἐδίδαξεν ἐν Κορίνθῳ ἕξ ἔτη τὰ τέκνα τῆς αὐτοῦ πατρίδος, ἔχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Κορίνθου τῷ 1764. Ο Μακάριος λοιπὸν κατὰ τὸν κ. Σάθαν ἥρξατο νὰ διδάσκῃ ἐν τῷ Σχολείῳ τῆς πατρίδος του, ὅταν ἦτον ἑπτά ἔτῶν, καὶ ἐγένετο ἀρχιερεὺς ὅταν ἦτον ἑπτῶν 13!

σελ. 597. Μάρκος Κύπριος. Ἐν τῷ ὑπ’ ἀριθμὸν 577 χειρογράφῳ τοῦ ἀγιοταφ. Μετοχίου σώζεται „Μάρκου τοῦ Κυπρίου παράφρασις εἰς τὰ ἀνέκδοτα Προκοπίου Καισαρέως“. Τοῦ πονήματος προτάσσεται προσφώνησις Στεφάνῳ τῷ Καντακουζηνῷ, μεγάλῳ Ποστελνίχῳ, οὗτινος προτρυπῇ ἐγένετο ἡ παράφρασις. Στέφανος ὁ Καντακουζηνὸς εἶνε Ἰωας ὁ ἐν ἔτει 1713 ἡγεμὼν Βλαχίας γενόμενος. Ἐν ἑτέρῳ χειρογράφῳ ὑπάρχει ἡ ἑκῆς σημείωσις. „Ἀνήκε τῷ Μάρκῳ τῷ Κυπρίῳ Πορφυροπούλῳ, δοτιαρίῳ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃς Ἐκκλησίᾳς“.

σελ. 599. Παρθένιος Κατζούλης ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 1730. τὸ δὲ Παροιμιαστήριον ἐτυπώθη ἐν Βενετίᾳ τῷ 1778 ἔτει (Βενδότ. Προσθ. Ἐκκλ. ιστορ. σελ. 145).

σελ. 599. Χριστοφόρος ὁ Ἐμποροχωμήτης ὑπῆρχε διδάσκαλος ἐν Κερκύρᾳ κατὰ τέλη τῆς δεκάτης ἑβδόμης (1699) καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δεκάτης ὄγδοης ἐκαπονταετηρίδος. Τοῦτο δηλοῦται πρῶτον ἐκ σημειώσεως ὑπαρχούσης ἐν τέλει χειρογράφου τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης, περιέχοντος τὸ περὶ